

АНОТАЦІЯ

Гермак К.О. Дисциплінарна відповідальність суддів: національні та міжнародні стандарти. - Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня докторки філософії в галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право - Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Чернівці, 2026 р.

Узагальнений короткий виклад основного змісту дисертації

Дисертаційне дослідження присвячене комплексному аналізу інституту дисциплінарної відповідальності суддів в контексті національного законодавства та міжнародних стандартів незалежності та підзвітності суддів. Особливу увагу приділено співвідношенню принципів незалежності суддів та механізмів їхньої дисциплінарної підзвітності. Дисциплінарна відповідальність є одним із механізмів забезпечення підзвітності судової влади, вона не є каральною, а радше механізмом для забезпечення належного функціонування судової влади. Сучасні демократичні держави розробили низку гарантій, що гарантують як незалежність судової влади, так і високий рівень компетентності тих, хто має здійснювати судову владу. Такі гарантії передбачаються не лише положеннями конституції та судових процедур, а й правовою та політичною культурою суспільства. У зв'язку з цим як висновки Європейської Комісії «За демократію через право», так і практика міжнародних судів демонструють прийняття двох різних стандартів щодо правових вимог до призначень суддів та питань відповідальності суддів. В західних країнах, які надають значення стандартам верховенства права, в останні роки можна спостерігати значне зростання популістських настроїв у країнах, де спостерігається ерозія демократії, зокрема у Польщі та Угорщині, існуючі стандарти захисту незалежності судової влади відносно легко ігноруються. Тому викликає занепокоєння те, що в країнах без формальних гарантій буде набагато легше досягти патологічної політизації судової влади, не роблячи «стрибка» в суди. У цьому контексті важливість формальних гарантій є цінною. Правові рішення, які існують вже багато років, також сприяють розвитку належного ставлення до

поваги до закону та відповідної політичної культури. Незважаючи на це, немає сумнівів, що для підтримки принципів незалежності, демократії та розподілу влади судами важливий соціально-політичний консенсус щодо цих фундаментальних цінностей. Дисциплінарна відповідальність суддів є одним із тих інститутів, які надзвичайно легко можна використовувати для підризу сутності незалежності судової влади та тиску, що порушує право на справедливий суд. Однак немає жодних сумнівів у тому, що правила притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, а також питання відмови від суддівського імунітету, повинні бути надзвичайно точними та структурованими таким чином, щоб максимально усунути будь-які порушення та патології, які можуть виникнути на практиці. Тому можна стверджувати про існування багатьох моделей відповідальності суддів, включаючи широкий аспект поняття дисциплінарної відповідальності. Однак, основною передумовою цих механізмів є прагнення до об'єктивності в оцінці дисциплінарного проступку судді, а також забезпечення неупередженості, водночас забезпечення відповідальності може призвести до певних санкцій та покарань, включаючи звільнення з посади.

Складно провести просту класифікацію моделей дисциплінарної відповідальності, оскільки різні правові рішення в цьому відношенні можуть перетинатися з іншими видами особистої відповідальності суддів (наприклад, що стосуються скарг, поданих громадянською або сторонами провадження), а також можуть бути тісно пов'язані з окремими процедурами, спрямованими на звільнення суддів з посади. Слід також наголосити, що розуміння та трактування інституту дисциплінарної відповідальності можуть відрізнятися. Наприклад, у польській традиції дисциплінарна відповідальність пояснюється не лише визначенням матеріальної сфери цієї відповідальності, а й визначенням кола осіб, які мають право оцінювати вину особи у вчиненні дисциплінарного делікту. Справа в тому, що ці особи повинні бути суддями. Таким чином, дисциплінарна відповідальність є внутрішньою: певний «суд рівних». У випадку дисциплінарної відповідальності суддів проблема полягає в тому, що

від початку до кінця дисциплінарні питання повинні вирішуватися суддями без зовнішнього контролю. Звичайно, недоліки рішення можна компенсувати, забезпечивши необхідну незалежність судової влади.

Дисертація є одним із перших комплексних порівняльно-правових досліджень національних стандартів дисциплінарної відповідальності суддів, дослідження вперше системно аналізує еволюцію українського регулювання дисциплінарної відповідальності суддів у вказаний період у світлі найновіших європейських орієнтирів, порівняльний аналіз охоплює підходи кількох європейських країн (зокрема, держав-членів Ради Європи та ЄС), де в останні роки також відбувалися реформи дисциплінарних механізмів. Проведено системне порівняння підстав та процедур дисциплінарної відповідальності європейських країн щодо чіткості та пропорційності. Запропоновано авторську модель балансу незалежності суддів та підзвітності, суть якої полягає у поєднанні принципу пропорційності при застосуванні дисциплінарних санкцій та удосконалення процедур. Встановлено, що відхилення від стандартів чіткості, пропорційності, незалежності дисциплінарних органів та гарантій захисту суддів несе ризик визнання втручання порушенням ст. 6, 8 та 10 ЄКПЛ, а ці стандарти залишаються обов'язковим орієнтиром для України в процесі європейської інтеграції. Встановлено, що оцінка стану дотримання незалежності суддів передбачає аналіз порядку призначення, тимчасового відсторонення, звільнення, відставки судді. Забезпечення незалежності суддів забезпечує Рада суддів, при цьому, згідно з міжнародними стандартами, статус цієї інституції має бути врегульований на конституційному рівні. Проаналізовано досвід європейських країн та обґрунтовано необхідність законодавчого закріплення чітких критеріїв «серйозності» дисциплінарних проступків для уникнення надмірного застосування найсуворіших санкцій, зокрема звільнення. Наголошено на вдосконаленні законодавчого врегулювання чіткості та конкретності підстав дисциплінарної відповідальності, а саме оціночних категорій таких як «порушення присяги», «недостойна поведінка», «поведінка, що порочить звання судді», «істотне порушення норм

процесуального права», потребують максимально точного формулювання в законі, щоб уникнути свавілля, неоднакового застосування та порушення принципу правової визначеності. Доведено про необхідність визначення в законі повного обсягу гарантій справедливого розгляду згідно ст. 6 ЄКПЛ, а саме: незалежність і неупередженість дисциплінарного органу (переважна участь суддів, відокремлення від виконавчої та законодавчої влади), право на захист, змагальність, вмотивованість рішень, повноцінне судове оскарження по суті (включаючи перегляд фактів); пропорційність санкцій та винятковість звільнення (лише за серйозні, систематичні або умисні порушення, що суттєво підривають довіру до судової системи). Обґрунтовано застосування принципів пропорційності покарання та винятковості звільнення. Санкції мають бути пропорційними тяжкості проступку, а звільнення з посади як виняткова міра, що застосовується лише за серйозні, систематичні або умисні порушення, які суттєво підривають довіру до судової системи в цілому. Автоматичне або надмірне застосування найсуворіших стягнень суперечить європейським стандартам. Наголошено про недопустимість автоматичної дисциплінарної відповідальності за рішення, визнані порушенням ЄКПЛ, оскільки потрібне доведення умислу або грубої недбалості конкретного судді; скасування рішення саме по собі не є підставою (за винятком свідомого грубого порушення з істотними наслідками). Запропоновано Україні врахувати положення більшості держав ЄС, які в останні роки вдосконалили механізм дисциплінарної відповідальності суддів (Німеччина), дисциплінарна відповідальність чітко врегульована законом, а дисциплінарні органи є незалежних, а процедура дисциплінарного провадження відповідає ст. 6 ЄКПЛ.

На підставі порівняльного аналізу (Велика Британія, Польща, Німеччина, Румунія, Франція, Чехія) та міжнародних документів сформульовано пропозиції щодо вдосконалення законодавства України, зокрема: уточнення формулювань підстав відповідальності, чітке розмежування дисциплінарного та апеляційного та касаційного оскарження, запровадження чіткіших критеріїв пропорційності санкцій, вдосконалення процедури розгляду скарг.

Основними висновками дисертаційного дослідження є положення про те, що проблематика дисциплінарної відповідальності суддів як спеціального виду юридичної відповідальності залишається однією з найбільш досліджуваних і водночас дискусійних у сучасній українській правовій доктрині. Значний масив вітчизняних та зарубіжних праць наукових праць присвячено сутності та правовій природі дисциплінарної відповідальності суддів, співвідношенню її з принципом незалежності суддів; міжнародним стандартам, окремим елементам складу дисциплінарного проступку, видам дисциплінарних стягнень та процедурі дисциплінарного провадження. При цьому слід констатувати, що існує достатньо ґрунтовне теоретичне осмислення загальних засад юридичної відповідальності суддів, активно вивчаються окремі проблемні аспекти дисциплінарної відповідальності суддів. При цьому, на жаль, низка важливих питань залишається недостатньо розробленою або дискусійною, насамперед, чітке розмежування судової помилки та дисциплінарного проступку (особливо щодо істотного порушення норм матеріального або процесуального права), ступінь деталізації оціночних категорій у переліку підстав дисциплінарного правопорушення та їх аналізу з позицій міжнародних стандартів, недостатній порівняльно-правовий аналіз моделей дисциплінарної відповідальності в країнах з високим рівнем довіри до судів. Таким чином, хоча теоретична база щодо дисциплінарної відповідальності суддів як виду юридичної відповідальності є достатньо., комплексне системне осмислення її сучасного стану з урахуванням останніх змін законодавства, що відбулись протягом 2023-2025 років, практики Вищої ради правосуддя та рішень Європейського суду з прав людини потребує подальшого поглибленого дослідження.

Система дисциплінарної відповідальності суддів у країнах Європейського Союзу характеризується прагненням знайти баланс між двома фундаментальними принципами, зокрема підзвітністю судді та гарантіями їхньої незалежності. Аналіз національних моделей країн-членів ЄС, а також рекомендацій ключових європейських органів (Консультативної ради європейських суддів, Європейської комісії «За демократію через право»,

практики Суду Європейського Союзу та Європейського суду з прав людини) дозволяє зробити такі основні висновки, що у більшості держав ЄС дисциплінарна відповідальність суддів чітко врегульована законом, а підстави для притягнення до відповідальності сформульовані з достатньою конкретністю, щоб забезпечити передбачуваність і запобігти зловживанням. Європейський стандарт чітко забороняє притягати суддів до дисциплінарної відповідальності за зміст судових рішень, тлумачення норм права, оцінку доказів чи відхід від усталеної судової практики, а саме за умисне невиконання обов'язків або грубих їх порушень.

Проведений аналіз засвідчив, що інститут дисциплінарної відповідальності суддів в Україні залишається одним із найбільш проблемних елементів судової реформи, попри суттєвий прогрес, досягнутий після 2023-2025 років. Серед основних системних проблем реалізації дисциплінарної відповідальності слід виокремити: недостатню нормативну визначеність та надмірну узагальненість низки підстав притягнення до відповідальності (зокрема, формулювання на кшталт «порушення присяги», «істотне порушення норм процесуального права», «поведінка, що порочить звання судді та може зашкодити авторитету правосуддя»), що створює ризики неоднакового правозастосування та потенційного тиску на суддів; значну кількість безпідставних скарг, що перевантажує дисциплінарну систему та відволікає ресурси від розгляду реальних порушень; недостатню пропорційність застосовуваних стягнень тяжкості проступку; проблеми балансу між необхідністю притягнення до відповідальності та гарантіями суддівської незалежності, що неодноразово відзначалися як у висновках Європейської комісії «За демократію через право» та практиці ЄСПЛ; варто посилювати якість дисциплінарного провадження в окремих категоріях справ, особливо це стосується системного порушення строків розгляду справ, несистемного використання матеріалів кримінальних проваджень як доказів тощо.

Ключові слова: верховенство права, судова влада, принцип незалежності судової влади, статус судді, дисциплінарна відповідальність, порядок

притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, Суд ЄС, Конституційний Суд, Верховний Суд, Європейській суд з прав людини, Вища рада правосуддя, рішення суду, етична поведінка, міжнародні та європейські стандарти.

ABSTRACT

Hermak K. Disciplinary liability of judges: national and international standards. - Qualification scientific work in manuscript form.

Thesis for the degree of Doctor of Philosophy in the field of knowledge 08 Law, specialisation 081 Law – Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Chernivtsi, 2026.

Summary of the main content of the thesis

This dissertation research is devoted to a comprehensive analysis of the institution of disciplinary liability of judges in the context of national legislation and international standards of judicial independence and accountability. Particular attention is paid to the relationship between the principles of judicial independence and the mechanisms of their disciplinary accountability. Disciplinary liability is one of the mechanisms for ensuring the accountability of the judiciary; it is not punitive, but rather a mechanism for ensuring the proper functioning of the judiciary. Modern democratic states have developed a series of safeguards that guarantee both the independence of the judiciary and a high level of competence among those who exercise judicial power. Such safeguards are provided not only by the provisions of the constitution and judicial procedures, but also by the legal and political culture of society. In this regard, both the conclusions of the European Commission for Democracy through Law and the practice of international courts demonstrate the adoption of two different standards regarding the legal requirements for the appointment of judges and issues of judicial accountability. In Western countries that attach importance to the rule of law, a significant rise in populist sentiment has been observed in recent years in countries where democracy is eroding, particularly in Poland and Hungary, where existing standards for safeguarding the independence of

the judiciary are relatively easily disregarded. It is therefore a cause for concern that in countries without formal safeguards, it will be far easier to achieve a pathological politicization of the judiciary without taking the 'leap' into ' ' courts. In this context, the importance of formal safeguards is invaluable. Legal decisions that have been in place for many years also contribute to the development of a proper attitude towards respect for the law and a corresponding political culture. Despite this, there is no doubt that, in order for the courts to uphold the principles of independence, democracy and the separation of powers, a socio-political consensus on these fundamental values is essential. The disciplinary liability of judges is one of those institutions that can all too easily be used to undermine the very essence of judicial independence and exert pressure that infringes upon the right to a fair trial. However, there is no doubt that the rules governing the disciplinary liability of judges, as well as the issue of waiving judicial immunity, must be extremely precise and structured in such a way as to minimize any abuses or irregularities that may arise in practice. It can therefore be argued that there are many models of judicial accountability, including a broad interpretation of the concept of disciplinary liability. However, the fundamental prerequisite for these mechanisms is the pursuit of objectivity in assessing a judge's disciplinary offence, as well as ensuring impartiality; at the same time, ensuring accountability may lead to certain sanctions and penalties, including dismissal from office.

It is difficult to provide a simple classification of models of disciplinary liability, as various legal decisions in this regard may overlap with other forms of personal liability of judges (for example, those relating to complaints lodged by the public or the parties to proceedings), and may also be closely linked to specific procedures aimed at removing judges from office. It should also be emphasised that the understanding and interpretation of the institution of disciplinary liability may differ. For example, in the Polish tradition, disciplinary liability is defined not only by the scope of this liability but also by the circle of persons authorised to assess a person's guilt in committing a disciplinary offence. The point is that these persons must be judges. Thus, disciplinary liability is internal: a sort of 'court of peers'. In the case of

disciplinary liability for judges, the problem lies in the fact that, from start to finish, disciplinary matters must be resolved by judges without external oversight. Of course, the shortcomings of this approach can be mitigated by ensuring the necessary independence of the judiciary.

This thesis is one of the first comprehensive comparative legal studies of national standards governing the disciplinary liability of judges. For the first time, the study systematically analyses the evolution of Ukrainian regulations on the disciplinary liability of judges during the specified period in the light of the latest European benchmarks; the comparative analysis covers the approaches of several European countries (in particular, member states of the Council of Europe and the EU), where reforms of disciplinary mechanisms have also taken place in recent years. A systematic comparison of the grounds and procedures for disciplinary liability in European countries has been carried out with regard to clarity and proportionality. The author proposes a model for balancing judicial independence and accountability, the essence of which lies in combining the principle of proportionality in the application of disciplinary sanctions with the improvement of procedures. It has been established that deviations from the standards of clarity, proportionality, independence of disciplinary bodies and safeguards for judges carry the risk of such interference being recognized as a violation of Articles 6, 8 and 10 of the ECHR, and these standards remain a mandatory benchmark for Ukraine in the process of European integration. It has been established that assessing the state of compliance with judicial independence requires an analysis of the procedures for the appointment, temporary suspension, dismissal and resignation of judges. The Council of Judges ensures judicial independence; however, in accordance with international standards, the status of this institution must be regulated at the constitutional level. The experience of European countries has been analyzed, and the need to enshrine clear criteria for the 'seriousness' of disciplinary offences in legislation has been substantiated, in order to avoid the excessive application of the most severe sanctions, in particular dismissal. Emphasis has been placed on improving the legislative regulation of the clarity and specificity of the grounds for disciplinary liability,

namely evaluative categories such as ‘breach of oath’, ‘unworthy conduct’, ‘conduct bringing the office of judge into disrepute’, and ‘substantial breach of procedural law’, which require the most precise formulation in law to avoid arbitrariness, inconsistent application and violation of the principle of legal certainty . It has been demonstrated that the law must define the full scope of guarantees of a fair hearing in accordance with Article 6 of the ECHR, namely: the independence and impartiality of the disciplinary body (predominant participation of judges, separation from the executive and legislative branches), the right to defence, adversarial proceedings, reasoned decisions, and a full judicial review on the merits (including a review of the facts); the proportionality of sanctions and the exceptional nature of dismissal (only for serious, systematic or intentional violations that substantially undermine confidence in the judicial system). The application of the principles of proportionality of punishment and the exceptional nature of dismissal is justified. Sanctions must be proportionate to the seriousness of the offence, and dismissal from office must be an exceptional measure applied only for serious, systematic or deliberate violations that substantially undermine confidence in the judicial system as a whole. The automatic or excessive application of the most severe penalties is contrary to European standards. It is emphasized that automatic disciplinary liability for decisions found to be in breach of the ECHR is inadmissible, as proof of intent or gross negligence on the part of the specific judge is required; the annulment of a decision in itself is not grounds (except in cases of deliberate gross misconduct with significant consequences). It is proposed that Ukraine take into account the provisions of most EU Member States, which in recent years have improved the mechanism of disciplinary liability for judges (Germany), where disciplinary liability is clearly regulated by law, the disciplinary bodies are independent, and the disciplinary proceedings comply with Article 6 of the ECHR.

Based on a comparative analysis (United Kingdom, Poland, Germany, Romania, France, Czech Republic) and international documents, proposals have been formulated to improve Ukrainian legislation, in particular: clarifying the wording of the grounds for liability, clearly distinguishing between disciplinary appeals and

appeals to higher courts, introducing clearer criteria for the proportionality of sanctions, and improving the procedure for considering complaints.

The main conclusions of the dissertation research are that the issue of disciplinary liability of judges as a special type of legal liability remains one of the most studied and, at the same time, controversial topics in contemporary Ukrainian legal doctrine. A significant body of domestic and foreign academic works is devoted to the essence and legal nature of disciplinary liability of judges, its relationship with the principle of judicial independence; international standards, specific elements of a disciplinary offence, types of disciplinary sanctions, and the procedure for disciplinary proceedings. It should be noted, however, that there is a sufficiently thorough theoretical understanding of the general principles of judges' legal liability, and specific problematic aspects of judges' disciplinary liability are being actively studied. However, unfortunately, a number of important issues remain underdeveloped or subject to debate, primarily the clear distinction between judicial error and disciplinary misconduct (particularly regarding a material breach of substantive or procedural law), the level of detail in the evaluative categories within the list of grounds for disciplinary offences and their analysis from the perspective of international standards, and the lack of comparative legal analysis of models of disciplinary liability in countries with a high level of trust in the courts. Thus, although the theoretical basis regarding the disciplinary liability of judges as a form of legal liability is sufficient, a comprehensive, systematic understanding of its current state, taking into account the latest legislative changes that took place between 2023 and 2025, the practice of the High Council of Justice and the decisions of the European Court of Human Rights, requires further in-depth research.

The system of disciplinary liability for judges in European Union countries is characterized by a quest to strike a balance between two fundamental principles, namely the accountability of judges and the guarantees of their independence. An analysis of the national models of EU Member States, as well as the recommendations of key European bodies (the Consultative Council of European Judges, the European Commission for Democracy through Law, the case law of the

Court of Justice of the European Union and the European Court of Human Rights) leads to the following main conclusions: in most EU Member States, the disciplinary liability of judges is clearly regulated by law, and the grounds for holding them liable are formulated with sufficient specificity to ensure predictability and prevent abuse. The European standard clearly prohibits holding judges disciplinarily liable for the content of judicial decisions, the interpretation of legal provisions, the assessment of evidence or a departure from established case law, but rather for willful failure to perform their duties or gross breaches thereof. The most common models of disciplinary bodies in the vast majority of EU countries, which are independent of the executive and legislative branches, are models with specialized disciplinary panels within the High Councils of the Judiciary, or separate disciplinary courts or commissions with a majority of judges elected by their peers.

The analysis conducted has shown that the institution of disciplinary liability of judges in Ukraine remains one of the most problematic elements of judicial reform, despite the significant progress achieved since 2023–2025. Among the main systemic problems in the implementation of disciplinary liability, the following should be highlighted: insufficient legal clarity and excessive generality of a number of grounds for bringing judges to account (in particular, formulations such as ‘breach of oath’, ‘substantial violation of procedural law’, ‘conduct that discredits the office of judge and may undermine the authority of justice’), which creates risks of inconsistent application of the law and potential pressure on judges; a significant number of unfounded complaints, which overloads the disciplinary system and diverts resources from the consideration of genuine violations; insufficient proportionality of the penalties imposed to the seriousness of the offence; issues regarding the balance between the need to hold judges accountable and the guarantees of judicial independence, which have been repeatedly noted in the conclusions of the European Commission for Democracy through Law and the case law of the European Court of Human Rights; the quality of disciplinary proceedings in certain categories of cases should be improved; this applies in particular to

systematic breaches of case processing deadlines, the unsystematic use of materials from criminal proceedings as evidence, etc.

Keywords: rule of law, judicial power, principle of judicial independence, status of judges, disciplinary liability, procedure for bringing judges to disciplinary liability, Court of Justice of the European Union, Constitutional Court, Supreme Court, European Court of Human Rights, High Council of Justice, court decisions, ethical conduct, international and European standards.

НАУКОВІ ПРАЦІ, В ЯКИХ ОПУБЛІКОВАНІ ОСНОВНІ НАУКОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Гермак К.О. Дисциплінарна відповідальність суддів у сучасній правовій системі: процесуальні аспекти. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. №4 С. 669-673

2. Гермак К.О. Удосконалення процедури дисциплінарної відповідальності судді у світлі справедливого судового розгляд. *Галицькі студії: юридичні науки* №7-8/2024. С.10-14

3. Гермак К.О. Практика Європейського суду з прав людини у справах щодо дисциплінарної відповідальності суддів. *Ерліхівський журнал* №14/2025.

4. Гермак К.О. Посилення процесуального захисту суддів: практика Європейського суду з прав людини та Суду ЄС. *Юридичний науковий електронний журнал* №3/2025. С. 447-450

розділ монографії

5. Гермак К.О. Європейські стандарти дисциплінарної відповідальності суддів та інститут дисциплінарної відповідальності суддів в Україні. *Topical Issues of Procedural Law in Ukraine : Scientific monograph. Riga, Latvia : "Baltija Publishing"*, 2025.p. 186-199

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Гермак К.О. Дисциплінарна відповідальності суддів: аналіз судової практики. *Сучасні виклики та актуальні проблеми судової реформи в Україні: Матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. (27 жовтня 2023р., Чернівці)/* редкол.: О.В. Щербанюк та ін. - Чернівці: 2023.С. 114-117

7. Hermak Kateryna. Interpretarea principiului separației puterilor în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. *Закарпатські правові читання. Сталій розвиток та інституційна спроможність в умовах війни: національний та міжнародно-правовий аспекти :Матеріали XVI міжнародної науково-практичної конференції, м.Ужгород, 26–27 квітня 2024р.Львів –Торунь : Liha-Pres,2024. С. 304-305*

8. Гермак К.О. Дисциплінарні рішення вищої ради судочинства Франції. *Права людини та публічне врядування в сучасних умовах: Матеріали VII Міжнародного правничого форуму, 28 травня 2024 р., м. Чернівці/* Уклад. І.В. Ковбас, І.І. Бабін, О.І. Ющик, І.Ж. Торончук, П.І. Крайній. Чернівці : Технодрук, 2024. С. 215-217.

9. Гермак К.О. Дисциплінарна відповідальність суддів у країнах Європи. *Сучасні виклики та актуальні проблеми судової реформи в Україні: Матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (31 жовтня 2024р., Чернівці)/* редкол.: О.В. Щербанюк та ін. - Чернівці: 2024. С. 100-103.

10. Hermak Kateryna. Problemele de studiere a răspunderii disciplinare a judecătorilor ca tip de responsabilitate juridică. *Закарпатські правові читання. Релокація в умовах екстраординарних правових режимів : матеріали XVII Міжнародної науково-практичної конференції, м. Ужгород, 25–26 квітня 2025 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 506-508.*

11. Гермак К.О. Проблематика дисциплінарної відповідальності суддів як виду юридичної відповідальності. *Права людини та публічне врядування: матеріали VIII Міжнародного правничого форуму, м. Чернівці, 30 травня 2025 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 158-160.*

12. Гермак К.О. Висновки КРЕС як стандарти належного дисциплінарного провадження стосовно судді. *Конституційні засади належної правової*

процедури: виклики євроінтеграції: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (13-14 червня 2025р., Чернівці)/ редкол.: О.В. Щербанюк та ін. - Чернівці: 2025. С.210-214.

13. Hermak K.O. Subiecții examinării plângerilor disciplinare împotriva judecătorilor: analiza juridică internațională. *Сучасні виклики та актуальні проблеми судової реформи в Україні: Матеріали ІХ Міжнар. наук.-практ. конф. (31 жовтня 2025р., Чернівці)/ редкол.: О.В. Щербанюк та ін. - Чернівці: 2025. С. 30-33.*